ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου **1938** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **176**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 1209. Περὶ καταργήσεως φορολογιῶν τινῶν καὶ περὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν τινῶν Νόμων 1

Διατάγματα

Περὶ διαλύσεως τοῦ Κοιν. Συμβουλίου Μικροῦ Μπουντιᾶ τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας καὶ διορισμοῦ διοικούσης ἐπιτροπῆς. 2

Περὶ διαλύσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Κορώνης τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας καὶ διορισμοῦ διοικούσης ἐπιτροπῆς 3

Περὶ διαλύσεως τοῦ Κοιν. Συμβουλίου Ζευγολατιοῦ τοῦ Νομοῦ Σερρῶν καὶ διορισμοῦ διοικούσης ἐπιτροπῆς 4

Περὶ διαλύσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Βερβεράτου τοῦ Νομοῦ Χίου καὶ διορισμοῦ διοικούσης Ἐπιτροπῆς 5

Περὶ κανονισμοῦ ὡρῶν ἐργασίας ἐν τοῖς ἀρτοποιείοις. 6

Περὶ ἀποσπάσεως ἐκ τῆς περιφερείας τῆς Οἰκον. Ἐφορίας καὶ Ταμίου Πυλίας τῶν κοιν. Ἀχλαδοχωρίου, Μαθίας, Κακορεύματος, Ἀνδριανῆς, Κοκκίνου καὶ Λυκίσσης καὶ προσθήκης αὐτῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Οἰκον. Ἐφορίας καὶ Ταμ. Μεσσήνης. 7

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ καταργήσεως φορολογιῶν τινων καὶ περὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν τινων νόμων».

Πρὸς

τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα

Μεγαλειότατε,

Ἐκ τῆς ἐρεύνης τῆς καθόλου φορολογικῆς ἡμῶν νομοθεσίας διεπιστώθη ὅτι ὑφίστανται εἰσέτι φόροι τινές, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι μὲν πλήττουσιν ἀδικαιολογήτως ὡρισμένας μόνον τάξεις φορολογουμένων, ἄλλοι δὲ τυγχάνοντες ὅλως ἀσυγχρόνιστοι καὶ ἀπροσάρμοστοι πρὸς τὰς σήμερον ὑφισταμένας συνθήκας, παρέχουσιν οὐχὶ μικρὰς ὀχλήσεις καὶ εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ εἰς τοὺς φορολογουμένους.

Ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ γενικωτέρᾳ μεριμνῃ της διὰ τὸν ἁπλούστευσιν τοῦ κρατοῦντος φορολογικοῦ συστήματος ἀλλὰ καὶ τὴν ὅσον ἔνεστι δικαιοτέραν κατανομὴν τῶν φορολογικῶν βαρῶν, εὗρεν ὅτι θὰ ἔδει νὰ προέλθῃ εἰς τὴν κατάργησιν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων τινῶν δημοσίων φόρων, ὧν ἡ ὕπαρξις δὲν δικαιολογεῖται ἐκ τῶν σημερινῶν δεδομένων καὶ τῶν ὑγιῶν δημοσιονομικῶν ἀντιλήψεων.

Ἄρθρον 1. Εἰδικώτερον ὅσον ἀφορᾷ τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων ξηρῶν σύκων, ἀναφέρομεν ὅτι τὰ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους μεταφερόμενα σύκα φορολογοῦνται μόνον ἐφ' ὅσον ἡ μεταφορὰ αὐτῶν ἐνεργεῖται διὰ θαλάσσης ἢ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου. Δεδομένης ὅμως τῆς σημαντικωτάτης ἀναπτύξεως ἣν ἐπ' ἐσχάτων ἐμφανίζει ἡ δι' αὐτοκινήτων μεταφορὰ καὶ λαμβανομένου ἅμα ὑπ' ὄψει ὅτι τὰ δι' αὐτοκινήτων μεταφερόμενα σύκα διαφεύγουσι τῆς φορολογίας, ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω φόρος ἔχει οὐσιαστικῶς περιορισθῇ μόνον ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγομένων. Τοῦτο οὔτε δίκαιον ἀλλ' οὔτε καὶ σύμφωνον πρὸς τὸ ὅλον τῆς φορολογίας ταύτης πνεῦμα τυγχάνει, ἀντὶ δὲ τῆς μονοπλεύρου ἐφαρμογῆς της ἡ Κυβέρνησις προέκρινε τὴν ὁριστικήν της κατάργησιν. Ἐκ τῆς καταργήσεως τοῦ φόρου τούτου ἀναμένεται τόνωσις τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγῶν σύκων ἐπὶ οὐσιαστικωτέρᾳ ἀναμφισβητήτως ὠφελείᾳ τῆς Χώρας.

Φόρος ἐπὶ τῶν κτηνοτροφικῶν καὶ ἰχθυοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων. Διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ φόρου τούτου ἡ Κυβέρνησις ἀποβλέπει εἰς τὴν γενικωτέραν ἐνίσχυσιν τῆς κτηνοτροφίας καὶ ἰχθυοτροφίας τῆς χώρας, ἥτις ἀναμφισβητήτως μέλλει νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ φόρου ἀπαλλαγῆς τῶν συναφῶν ἐπιχειρήσεων ἃς ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ ὡς σημαντικοὺς παράγοντας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόσοδον τῶν δύο τούτων πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν.

Πρόσθετος φόρος ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ οἴνου εἰς φιάλας. Ἡ κατάργησις τοῦ φόρου τούτου ἐκρίθη ἐπιβεβλημένη διότι σημαντικὴν ἤδη ὑφίσταται ὁ οἶνος ἐπιβάρυνσιν ἐκ τῶν ἤδη ἐπιβεβλημένων καὶ ἰσχυόντων τακτικῶν φόρων ὥστε νὰ ἀντενδείκνυται ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐπιβολῆς καὶ ἑτέρου προσθέτου τοιούτου.

Φόρος ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἀρχαίων. Ἡ κατάργησις τοῦ φόρου τούτου ἐπιβάλλεται διότι οὐδένα οὗτος ἐν πραγματικότητι ἐκπληροῖ σκοπόν.

Πρόσθετος φόρος ἐπὶ τοῦ εἰς τὴν Κέρκυραν εἰσαγομένου ἀραβοσίτου. Εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου τούτου προήλθομεν, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι οὗτος πλήττει ἀδικαιολογήτως ὡρισμένην μόνον περιφέρειαν τοῦ Κράτους, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι λόγῳ τοῦ ἀσημάντου τῆς ἀποδόσεώς του ἔπαυσε πλέον παντελῶς ἐξυπηρετῶν τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐπεβλήθη.

Ὅσον ἀφορᾷ τέλος τὸ εἰσπραττόμενον θεκάλεπτον βιβλιόσημον ἐπὶ τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, ὁ φόρος οὗτος καταργεῖται λόγῳ τῆς γενομένης ἤδη γενικωτέρας ρυθμίσεως τῶν συναφῶν πρὸς τὰ διδακτικὰ βιβλία ζητημάτων καὶ διότι ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἰσχύος του πλήττει ἀδικαιολογήτως τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν περὶ ἧς εἶναι γνωστὴ ἡ φροντὶς καὶ προσπάθεια τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2. Ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ της νὰ ἀνακουφίσῃ περαιτέρω τὴν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν προῆλθεν εἰς ἀπόφασιν αὐξήσεως τῶν ποσοστῶν τῶν ἐκπιπτομένων ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀκινήτων διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς καθαρᾶς προσόδου καὶ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου οἰκοδομῶν. Ἡ αὔξησις αὕτη

ὡρίσθη εἰς δύο μονάδας ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος καὶ ἀποτελεῖ προφανῶς μίαν ἐπὶ πλέον τῶν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος οἰκ. ἔτους γενομένων παραχωρήσεων σοβαρᾶς σημασίας, δεδομένου ὅτι συνεπάγεται μείωσιν τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας κατὰ δρχ. περίπου 15.000.000.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς διατάξεως ταύτης; ἐθεωρήθη ὀρθὸν καὶ σύμφωνον πρὸς τὴν καταβαλλομένην προσπάθειαν διὰ πᾶσαν δυνατὴν ἁπλοποίησιν τῶν ὑπολογισμῶν καὶ διατυπώσεων ὅπως τὰ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος οἰκονομικοῦ ἔτους ὁρισθέντα ποσοστὰ ἐκπτώσεως διὰ προσθέτους φόρους καὶ ἀσφάλιστρα 3 ο)ο καὶ ἀποσβέσεως 12 ο)ο κλπ., ἑνοποιηθῶσιν εἰς ἕνα κοινὸν πάγιον ποσοστόν, τὸ ὁποῖον οὕτω ἀπὸ τοῦ νέου οἰκονομικοῦ ἔτους 1938—39 θὰ ἀνέλθῃ, μετὰ τῆς αὐξήσεως, εἰς 17 ο)ο μὲν εἰς τὰς συνήθεις περιπτώσεις, ἀντὶ τῶν ποσοστῶν (3 ο)ο+12 ο)ο=) 15 ο)ο καὶ εἰς 19 ο)ο εἰς τὰς ἐκμισθώσεις μετ' ἐπίπλων καὶ μηχανημάτων, ἀντὶ τῶν ποσοστῶν (3 ο)ο+14 ο)ο=) 17 ο)ο. Ἐννοεῖται ὅτι παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ τὰ ἐκπιπτόμενα πρόσθετα ποσοστὰ ἐπὶ ξυλίνων οἰκοδομῶν καὶ οἰκοδομῶν ξυλίνου σκελετοῦ 10 ο)ο καὶ 5 ο)ο ὡς καὶ αἱ πρόσθετοι ἐκπτώσεις ἐπὶ οἰκοδομῶν ἐπὶ ἀλλοτρίου ἐδάφους 15 ο)ο ἕως 5 ο)ο.

Προκειμένου περὶ εἰσοδήματος ἐκ γηπέδων κλπ., διετηρήθη τὸ ἰσχῦον ποσοστὸν 3 ο)ο, καίτοι τοῦτο, ἐφόσον δὲν γίνονται ἀσφαλίσεις τῶν γηπέδων, ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὸ βάρος τῶν προσθέτων φόρων δι' οὓς κυρίως καὶ ἐκπτίπτεται.

Ἄρθρον 3. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἑρμηνεύονται αὐθεντικῶς ὡρισμέναι διατάξεις τῶν ἄρθρων 14 καὶ 17 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀναφερόμεναι εἰς τὴν φορολογίαν τῆς προσόδου ἐκ τόκων τῆς γ' κλάσεως (τοκόσημον) τῆς Γ' Κατηγορίας.

Οὕτω καθορίζεται ὅτι διὰ τὴν τοιαύτην πρόσοδον τὸ Δημόσιον ἀποκτᾷ δικαίωμα πρὸς ἀπαίτησιν τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν οἱ τόκοι καθίστανται ληξιπρόθεσμοι καὶ ἀπαιτητοί, ἡ ἄσκησις ὅμως τοῦ δικαιώματος τούτου ἀναβάλλεται μέχρι τοῦ χρόνου καθ' ὃν γίνεται καταβολὴ τῶν τόκων ἐκ μέρους τοῦ χρεώστου εἰς τὸν φορολογούμενον πιστωτὴν ἢ λαμβάνει χώραν μία τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Κώδικος ὁριζομένων πράξεων, καθ' ἃς κατὰ καθιερούμενον ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀμάχητον τεκμήριον θεωροῦνται ἐξοφλούμενοι οἱ τόκοι.

Προσέτι διευκρινίζεται ὅτι διὰ νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν ἡ περίπτ. β' τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Κώδικος, δυνάμει τῆς ὁποίας οἱ τόκοι τῶν συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων τῶν προερχομένων ἐξ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν καὶ τῶν μεταξὺ ἐμπόρων πωλήσεων ἐμπορευμάτων ἐπὶ πιστώσει, ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας τῆς γ' κλάσεως (τοκόσημον) καὶ φορολοῦνται εἰς τὴν Δ' Κατηγορίαν, ὡς κέρδη ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀπαραίτητον τυγχάνει ὅπως ὁ ὑπὲρ οὗ οἱ τόκοι πιστωτὴς ἀσκεῖ ἐπιχείρησιν ὑποκειμένην εἰς τὴν φορολογίαν κατὰ τὴν Δ' Κατηγορίαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς κτήσεως τῶν ἐκ τόκων προσόδων, καθόσον ἄλλως, παρὰ τὴν σαφῆ ἔννοιαν τοῦ Νόμου, οἱ τόκοι οὗτοι θὰ ἀπαλλάσσονται πάσης φορολογίας.

Ἄρθρον 4. Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου ἐπέρχονται τροποποιήσεις εἰς τὴν φορολογίαν ἐπιτηδεύματος καὶ δὴ καθορίζεται ὅτι, ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος ἐπὶ τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων, ὑπολογιζόμενος βάσει τοῦ κατατιθεμένου κεφαλαίου αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 25.000. Τὸ μέτρον τοῦτο σκοποῦν τὴν φορολογικὴν ἐξίσωσιν τῶν Ἀνωνύμων ξενοδοχειακῶν ἑταιρειῶν λαμβάνεται πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Τουρισμοῦ.

Ὡσαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλέπεται ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος τῶν ἐκμεταλλευτῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως. Συναφὴς δὲ τυγχάνει καὶ ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἰδίου ἄρθρου, ἥτις προβλέπει τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν αὐτῶν προσώπων ἀπὸ τοῦ φόρου Δ' Κατηγορίας.

Διὰ τῶν παραγράφων 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 4 λαμβάνεται πρόνοια ὅπως πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν κατὰ τὴν Δ' Κατηγορίαν φορολογητέων κερδῶν ἐκπίπτονται αἱ ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας εἰσφοραί.

Ἄρθρον 5. Ὀφειλόμενα μισθώματα ἐξ ἐκμισθώσεων γαιῶν συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1935 ὑπάγονται εἰς τὸν Ἀναγκ. Νόμον 677 «περὶ ρυθμίσεως χρεῶν». Τὰ μισθώματα αὐτά, ὡς κτηθέντα κατὰ τὰς περιόδους τῶν συμβάσεων μισθώσεων, ὑπόκεινται εἰς φόρον καθαρᾶς προσόδου γαιῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἀντίστοιχα οἰκονομικὰ ἔτη, εὑρηνται δὲ ἐγγραφαὶ εἰς φορολογικοὺς καταλόγους καὶ ἐπιδιώκεται ἡ εἴσπραξις τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου, ἐνῷ διὰ τοῦ ρηθέντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 677 ἡ πραγματοποίησις αὐτῶν ὑπήχθη εἰς σοβαροὺς περιορισμούς. Παρατηρεῖται οὕτω τὸ ἄτοπον ὅτι ζητεῖται φόρος ἐπὶ εἰσοδήματος, τὸ ὁποῖον ἐκτήθη μὲν εἰς παρωχημένην περίοδον, κατὰ τὴν περὶ κτήσεως εἰσοδήματος ἔννοιαν τοῦ φορολογικοῦ Νόμου, δὲν ὑφίσταται ὅμως ἤδη ἀξίωσις πραγματοποιήσεως αὐτοῦ, διότι ἡ πραγματοποίησις διεκανονίσθη διαφόρως ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω Νόμου, δυναμένου τοῦ ὀφειλέτου νὰ καταβάλῃ τὸ εἰσόδημα τοῦτο εἰς πολλὰς καὶ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν δόσεις. Πρὸς ἄρσιν τοῦ ἀτόπου τούτου, τὸ ὁποῖον εἶναι συνέπεια τῆς ἐπιβληθείσης παρ' αὐτοῦ τοῦ Κράτους, τοῦ ἀξιοῦντος τὸν φόρον, ρυθμίσεως τῶν χρεῶν, λαμβάνεται πρόνοια, ὥστε ἡ φορολογία τῆς καθαρᾶς προσόδου νὰ ἐπιβληθῇ κατὰ τὰς περιόδους λήψεως τῶν δόσεων ἢ κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ εἰσοδηματίας πιστωτὴς διὰ τῆς πληρωμῆς φόρου ἐφόσον πραγματοποιεῖ ἢ ἔχει δικαίωμα νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπαίτησίν του. Ἡ τοιαύτη φορολογικὴ τακτοποίησις τῶν ἐκ μισθωμάτων γαιῶν πιστωτῶν θὰ ἀπαιτήσῃ βεβαίως μίαν παρακολούθησιν τῆς ρυθμίσεως τῶν χρεῶν τούτων παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων. δὲν διστάζομεν ὅμως νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὴν παρακολούθησιν ταύτην προκειμένου νὰ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη ἐπὶ τῶν ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων τῆς ρυθμίσεως τῶν χρεῶν.

Σημειοῦμεν, ὅτι, ὡς συνάγεται ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ σχεδίου καὶ τῆς ὅλης οἰκονομίας τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἐὰν εἰσόδημα ἐκ μισθωμάτων ὑπαχθέντων εἰς τὴν ρύθμισιν περιελήφθη εἰς τὴν συνολικὴν πρόσοδον τοῦ φορολογουμένου καὶ ὑπεβλήθη εἰς φόρον συνθετικόν, μετὰ τὴν τροποποίησιν ἢ ἀκύρωσιν τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου γαιῶν δικαιολογεῖται ὁμοίως τροποποίησις ἢ ἀκύρωσις ἔτι καὶ τῆς ἐγγραφῆς συνθετικοῦ φόρου, ἐκπεστέου ἢ ἐπιστρεπτέου κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου.

Διὰ τῆς 4 παραγράφου τοῦ ἄρθρου τούτου καθορίζεται ὅτι οἱ τόκοι οἱ προκύψαντες ἐκ δανειακῶν συμβάσεων ἢ ἄλλων ἀπαιτήσεων αἰτιγες ὑπάγονται εἰς τὴν ρύθμισιν τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 677)1937 καὶ μὴ καταβληθέντες μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1936, ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας τῆς γ' κλάσεως (τοκοσήμου) τῆς Γ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων. Ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς φορολογίας τῶν τόκων τούτων καθίσταται ἐπιβεβλημένη, καθόσον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 677 τὸ δικαίωμα τοῦ φορολογουμένου πιστωτοῦ πρὸς ἀπόληψιν τῶν τόκων τούτων ἀπεσβέσθη, καὶ συνεπῶς δὲν θὰ ἦτο δίκαιον νὰ ἀξιῶται καταβολὴ φόρου ἐπὶ τόκων τοὺς ὁποίους δυνάμει τοῦ Νόμου δὲν δικαιοῦται νὰ εἰσπράξῃ.

Διὰ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου τούτου προβλέπεται ὁ ἔλεγχος τῶν ἀπ' εὐθείας γιγνομένων ρυθμίσεων διαφόρων χρεῶν πρὸς ἀποφυγὴν τυχὸν καταστρατηγήσεως τοῦ φορολογικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 6. Κατὰ τὸν νόμον 1641 περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, αἱ κατὰ κληρονομίαν μεταβιβαζόμεναι ἀπαιτήσεις ὑπόκεινται εἰς φόρον ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου ὀφειλομένου κεφαλαίου ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὀφειλομένων τόκων.

Συμφώνως πρὸς τὸν ὡς ἄνω Νόμον οἱ φορολογούμενοι, εἰς οὓς περιῆλθον κατὰ κληρονομίαν ἀπαιτήσεις κατ' ἀγροτῶν,

ἐδήλωσαν ταύτας μετὰ τῶν ὀφειλομένων τόκων, ἐφ' ὧν ἐβεβαιώθη ὁ ἀναλογῶν φόρος κληρονομίας.

Κατόπιν ὅμως τῆς διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου 677)1937 «περὶ ρυθμίσεως χρεῶν» γενομένης διαγραφῆς τῶν ὀφειλομένων τόκων ἐπεβάλλετο ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν φορολογουμένων, εἰς οὓς περιῆλθον κατὰ κληρονομίαν ἀγροτικαὶ ἀπαιτήσεις, ἀπὸ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου ὀφειλομένων τόκων διὰ τὸ μὴ εἰσπραχθὲν ὑπὸ τῶν κληρονόμων ποσόν.

Περὶ τῆς τοιαύτης ἀπαλλαγῆς προνοεῖ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου, ρυθμίζον εἰδικώτερον τὰ τοῦ χρόνου τῆς ὑποβολῆς τῶν δηλώσεων, τὰ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ φόρου κλπ.

Ἐπειδὴ ὡς πρὸς τὰς δηλωθείσας ἤδη ἀπαιτήσεις ἐπιτρέπεται μόνον ἔκπτωσις τοῦ βεβαιωθέντος καὶ μὴ καταβληθέντος φόρου, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ καταβληθέντος τοιούτου, περιελήφθη διάταξις, καθ' ἣν ἡ ἔκπτωσις τοῦ φόρου ἐνεργεῖται ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ βεβαιωτέου ἢ βεβαιωθέντος φόρου, ἀδιαφόρως ἐὰν ὁ ὀφειλόμενος φόρος ἀφορᾷ τὰς δι' ἃς ἡ ἔκπτωσις ἀπαιτήσεις ἢ ἕτερα περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς αὐτῆς κληρονομίας. Ἂν τοὐτέστιν ὁ κληρονόμος ἔχει ἤδη καταβάλει τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ἀγροτικῶν ἀπαιτήσεων, ὀφείλει ὅμως τοιοῦτον δι' ἄλλα περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς κληρονομικῆς του μερίδος, ὁ ἐπὶ πλέον καταβληθεὶς φόρος διὰ τοὺς τόκους τῶν ἀπαιτήσεων θὰ ἐκπίπτηται ἐκ τοῦ ὀφειλομένου φόρου διὰ τὰ ἄλλα περιουσιακὰ στοιχεῖα.

Ἄρθρον 7. Διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 λαμβάνεται πρόνοια μειώσεως τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ καθαρῶν προσόδων Κατηγορίας Δ' ὡς καὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου Κατηγορίας Γ' καθαρῶν προσόδων καὶ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ Πιστωτικοῦ Συνεταιρισμοῦ Τεχνοεργατῶν Λαμίας, καθόσον πρόκειται περὶ παλαιοῦ συνεταιρισμοῦ ἐξυπηρετοῦντος κοινωφελεῖς σκοπούς.

Ἄρθρον 8. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 874 περιελήφθη ἑρμηνευτικὴ διάταξις σχετικὴ πρὸς τὰς φορολογικὰς ἀπαλλαγὰς τῶν Ταμείων Συντάξεων Νομικῶν, Ἰατρῶν κλπ. Ἡ διάταξις αὕτη, ἐτέθη ἁπλῶς πρὸς πληρεστέραν κατατόπισιν τῶν βεβαιωτικῶν ἀρχῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὰς φορολογικὰς ὑποχρεώσεις τῶν Ταμείων, οὐδόλως δὲ μετέβαλε τὸ μέχρι τῆς ἰσχύος της καθεστὼς, διότι διὰ μὲν τὸ Ταμεῖον Νομικῶν δὲν ὑφίστατο ἀπαλλαγή, ρητῶς καταργηθεῖσα ἤδη ἀπὸ τοῦ 1930 διὰ τοῦ Νόμου 4685, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ Ταμεῖον Ἰατρῶν κλπ. ἐπίσης δὲν ὑφίστατο ἀπαλλαγή, δεδομένου ὅτι αἱ περὶ αὐτοῦ διατάξεις τῶν Νόμων 5333 καὶ 5945 παρέπεμπον εἰς τὴν κατηργημένην ἀπαλλαγὴν τοῦ Ταμείου Νομικῶν.

Ἐν τούτοις, πρὸς ἐντελῆ ἄρσιν τῆς ἐντυπώσεως ὅτι διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 874 ἐπεδιώχθη κατάργησις νομοθετημένης καὶ ἰσχυούσης ὑπὲρ τῶν Ταμείων φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς, καταργεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος Νόμου ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ἡ ἑρμηνευτικὴ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 874 ,οὕτως ὥστε νὰ παρασχεθῇ ἡ εὐχέρεια εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα Ταμεῖα νὰ ὑποστηρίξωσι τὰς ἀπόψεις των ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων φορολογικῶν Δικαστηρίων. Εὐνόητον, ὅτι, καὶ μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς ἑρμηνευτικῆς διατάξεως, ἔχομεν πάντοτε τὴν γνώμην, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀναβιώσῃ κατηργημένη διάταξις Νόμου δι' ἁπλῆς εἰς αὐτὴν παραπομπῆς μεταγενεστέρας διατάξεως.

Ἄρθρον 9. Διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 266)36 «περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς εἰς διάφορα νομικὰ πρόσωπα καὶ ἰδιώτας ἐπαχθείσης κληρονομίας τοῦ Γαβριὴλ Ν. Ἀθανασούλη» ἐκτὸς τῶν ἄλλων, εἶχεν ὁρισθῇ καὶ εἰδικὴ προθεσμία πρὸς ἔγχείρισιν δηλώσεως φόρου κληρονομίας ἤτοι ἐτησία τοιαύτη ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῶν κληρονόμων ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου συμβιβασμοῦ καὶ τοῦτο λόγῳ τῶν διατυπώσεων αἱ ὁποῖαι ἀπητοῦντο διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ κειμένης περιουσίας.

Ἐπειδὴ ἡ ἐκκαθάρισις αὕτη δὲν ἐπετεύχθη εἰσέτι λήγει δὲ κατ' αὐτὰς ἡ πρὸς δήλωσιν προθεσμία, περιελήφθη διάταξις ἐν τῷ νόμῳ, ἡ τοῦ ἄρθρου 9, δι' ἧς παρατείνεται ἡ προθεσμία αὕτη μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1938.

Ἄρθρον 10. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου λαμβάνεται πρόνοια περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ τέλους χαρτοσήμου καὶ ἀπὸ τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων Κατηγορίας Γ' κλάσεως γ' τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 464)1937 «περὶ ἐπενδύσεως τῶν διαθεσίμων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου» καὶ τῶν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης συναπτομένων δανειακῶν συμβάσεων καὶ τῶν ἐκ τούτων τόκων.

Οὕτως ἔχουσιν αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου Νόμου, ἐν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἀπριλίου 1938.

Εὐλαβὴς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
θεράπων

Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1209. 1938

Περὶ καταργήσεως φορολογιῶν τινων καὶ περὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν τινων νόμων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1938—39 καταργοῦνται οἱ κάτωθι φόροι.

1) Ὁ κατὰ τὸν Νόμον ΒΠ' τοῦ 1892 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων Νόμων, ἰσχύων φόρος ἐπὶ τῶν σύκων, κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μεταφορὰν αὐτῶν.

2) Ὁ ὑπὸ τοῦ Νόμου 1640 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων ἐπιβληθεὶς φόρος Ε' Κατηγορίας ἐπὶ τῶν κτηνοτροφικῶν καὶ ἰχθυοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων.

3) Ὁ κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 7 τοῦ Διατάγματος τῆς 28 Αὐγούστου 1930, περὶ κώδικος φορολογίας τοῦ οἴνου, ὑφιστάμενος πρόσθετος φόρος ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ οἴνου εἰς φιάλας.

4) Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου ΤΨΚΘ' εἰσπραττόμενος φόρος 5 ο/ο ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἀρχαίων.

5) Ὁ κατὰ τὴν παράγραφον γ' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου ΒΝΔ' (ἀριθ. 4054), ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νόμου 6448, ὑφιστάμενος πρόσθετος φόρος λεπτῶν τεσσάρων κατ' ὀκᾶν ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου εἰς Κέρκυραν ἀραβοσίτου.

6) Τὸ κατὰ τὸν Νόμον 5911 εἰσπραττόμενον βιβλιόσημον διδακτικῶν βιβλίων στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἀντικατεστάθη, ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων 332, 455 καὶ 874, τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως: Ἡ περίπτωσις α' ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«α') Διὰ πάντα συμβεβαιούμενον καὶ συνεισπραττόμενον μετὰ τοῦ Δημοσίου ἄμεσον δημόσιον, δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν καὶ ὁδικὸν φόρον ἢ δικαίωμα ἢ τέλος βαρῦνον τὸ ἀκίνητον, ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπιβαλλομένου φόρου, διὰ τὰ κατὰ πυρκαϊᾶς ἢ ἄλλων κινδύνων ἀσφάλιστρα τοῦ ἀκινήτου, ὡς καὶ

δι' ἀποσβέσεις καὶ ἔξοδα ἐπισκευῆς πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀκινήτου, πάγιον ποσοστὸν δέκα ἑπτὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (17 ο/ο) ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, ἐπὶ δὲ ἀκινήτων ἐκμισθουμένων μετ' ἐπίπλων καὶ μηχανημάτων δέκα ἐννέα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (19 ο/ο) ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος. Ἐπὶ ξυλίνων ἐν γένει οἰκιῶν ἐκπίπτεται πρόσθετον ποσοστὸν δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 ο/ο) ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος. Ἐπὶ οἰκοδομῶν δὲ ἢ διαμερισμάτων, ὧν ὁ σκελετὸς εἶναι ξύλινος καὶ ἐπενδεδυμένος δι' ἑτέρων ὑλικῶν (τσατμάδες, φρεγκί, μπολμέ), ἐκπίπτεται ὁμοίως πρόσθετον ποσοστὸν ὁριζόμενον εἰς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο) ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῆς οἰκοδομῆς ἢ τοῦ διαμερίσματος.

Ἐπὶ εἰσοδήματος τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 9 γηπέδων καὶ τῆς κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις λογιζομένης ὡς μισθώματος καὶ φορολογουμένης ἀξίας τῆς ἐπὶ ἀλλοτρίου ἐδάφους ἀνεγερθείσης οἰκοδομῆς, τὸ ὡς ἀνωτέρω πάγιον ποσοστὸν περιορίζεται εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 ο/ο).

Ἐπὶ οἰκοδομῶν κειμένων ἐπὶ ἐδάφους ἀλλοτρίας κυριότητος, ἐφ' ὅσον δὲν συνεφωνήθη ὅπως ἡ οἰκοδομὴ περιέλθῃ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συμβάσεως εἰς τὸν κύριον τοῦ ἐδάφους, ἐκπίπτεται πρόσθετον ποσοστὸν δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15 ο/ο) ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος διὰ τὸν καρπούμενον τὸ εἰσόδημα τῆς οἰκοδομῆς ἐὰν ἡ διάρκεια τῆς ὑπ' αὐτοῦ χρήσεως τοῦ ἐδάφους ὡρίσθη μέχρι 15 ἐτῶν, δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 ο/ο) ἐὰν ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως τοῦ ἐδάφους ὡρίσθη ἀπὸ 15 μέχρι 30 ἐτῶν, πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο) ἐὰν ἡ διάρκεια ὡρίσθη ἀπὸ 30 μέχρι 40 ἐτῶν. Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως τοῦ ἐδάφους ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς πλήρους ἀνεγέρσεως τῆς οἰκοδομῆς μέχρι τῆς λήξεως τῆς συμβάσεως».

Ἡ περίπτωσις δ' τῆς αὐτῆς παραγράφου καταργεῖται, ἡ δὲ περίπτωσις ε' ἀριθμεῖται ὑπὸ στοιχεῖον δ'.

2. Ἡ προηγουμένη παράγραφος ἰσχύει ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1938—39.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, εἶναι ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς προσόδου ἐκ τόκων τῆς γ' κλάσεως φορολογικὴ ἐνοχὴ γεννᾶται καθ' ὃν χρόνον οἱ τόκοι καθίστανται ληξιπρόθεσμοι καὶ ἀπαιτητοί, τὸ πρὸς ἐπιβολὴν δὲ τοῦ φόρου δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἀσκεῖται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 15 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ὁριζόμενα, ἤτοι καθ' ὃν χρόνον λαμβάνει χώραν ἐξόφλησις τῶν τόκων ἢ ἐγγραφὴ εἰς πίστωσιν τοῦ φορολογουμένου πιστωτοῦ ἢ ἐξοφλεῖται τὸ κεφάλαιον τοῦ δανείου ἢ ἐν γένει τῆς ἀπαιτήσεως ἢ παρέχεται συναίνεσις ἰδιωτικῇ βουλήσει ἢ δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, πρὸς ἐξάλειψιν τῆς πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου ἢ ἐν γένει τῆς ἀπαιτήσεως ὑφισταμένης ὑποθήκης ἢ προσημειώσεως.

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 5420, εἶναι ὅτι ἡ διὰ ταύτης προβλεπομένη ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς φορολογίας τῆς γ' κλάσεως τῆς Γ' Κατηγορίας δὲν παρέχεται, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπὲρ οὗ προκύπτουσιν οἱ τόκοι πιστωτὴς δὲν ἀσκεῖ κατὰ τὸν χρόνον τῆς κτήσεως τῆς προσόδου ἐπιχείρησιν ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν φορολογίαν τῆς Δ' Κατηγορίας.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 5117 καὶ μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον αὐτοῦ προστίθεται ἡ ἀκόλουθος περίοδος :

«Προκειμένου περὶ ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἐχουσῶν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν ἄσκησιν ξενοδοχειακῆς ἐπιχειρήσεως, προδήλως δὲ ἐξυπηρετουσῶν τὸν τουρισμὸν τῆς Χώρας, ὁ φόρος τοῦ παρόντος ἐδαφίου δὲν δύναται ὁπωσδήποτε νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) δραχμῶν.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1 ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1938—39.

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 5117, ὡς συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, προστίθεται ἡ ἀκόλουθος περίπτωσις ιβ'.

«ιβ') Οἱ ἐκμεταλλευταὶ αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως».

4. Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 3 ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1937—38.

5. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντικατεστάθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν Νόμων 332 καὶ 455, προστίθεται περίπτωσις ιβ'.

«ιβ'. Οἱ ἐκμεταλλευταὶ αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως».

6. Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 5 ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1937—38.

7. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἰσχύει κατόπιν τῶν μεταγενεστέρων τροποποιήσεων, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς περιπτώσεως α' προστίθεται ἡ ἀκόλουθος περίοδος.

«Ὡς γενικὰ ἔξοδα διαχειρίσεως λογίζονται αἱ ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας εἰσφοραί».

8. Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 7 ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1938—39.

Ἄρθρον 5.

1. Μισθώματα ἐξ ἐκμισθώσεως γαιῶν, ὀφειλόμενα ἐκ συμβάσεων μισθώσεων συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1935 καὶ ὑπαχθέντα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 677 «περὶ ρυθμίσεως χρεῶν» κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὁριζομένην διαδικασίαν, λογίζονται, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου Β' Κατηγορίας, ὡς κτώμενα ὡμηματικῶς κατὰ τὴν λῆξιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου Νόμου καὶ τῶν τροποποιησάντων αὐτῶν μεταγενεστέρων τασσομένων προθεσμιῶν πληρωμῆς τῶν δόσεων ἐξοφλήσεως αὐτῶν, ἑκάστης δόσεως ὑπαγομένης εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ ἀμέσως ἑπομένου τῆς λήξεως οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προθεσμία παραγραφῆς τοῦ φορολογικοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστης δόσεως.

2. Πᾶσα ἐγγραφὴ ἐν φορολογικῷ καταλόγῳ φόρου Β' Κατηγορίας παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν, περιλαμβάνουσα μισθώματα ὑπαχθέντα εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ρύθμισιν, ἀκυροῦται ἢ τροποποιεῖται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐγγεγραμμένου πιστωτοῦ, διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν μισθωμάτων τούτων ἐκ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγραφῆς. Ὁ ἀναλογῶν εἰς τὰ μισθώματα ταῦτα καὶ βεβαιωθεὶς φόρος ἐκπίπτεται ἢ, ἐν περιπτώσει καταβολῆς, ἐπιστρέφεται, τῆς προθεσμίας παραγραφῆς τοῦ πρὸς ἐπιστροφὴν δικαιώματος ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ρηθέντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 677, ρυθμίσεως τοῦ χρέους.

3. Ἐν περιπτώσει ἐξοφλήσεως ὁλοκλήρου ἢ μέρους τῶν ὀφειλομένων μισθωμάτων, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 677, εἰς τὸν φόρον ὑπόκειται τὸ ὑπόλοιπον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου γενομένης ἐκπτώσεως. Αἱ οἰκεῖαι ἐγγραφαὶ τροποποιοῦνται ὁμοίως ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ ὁ ἀναλογῶν φόρος ἐκπίπτεται ἢ ἐπιστρέφεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 2.

4. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 677)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ρυθμίσεως χρεῶν» διαγραφομένων τόκων δὲν ὀφείλεται φόρος γ' κλάσεως τῆς Γ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων.

Ὁ τυχὸν κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος βεβαιωμένος φόρος

ἐπὶ τοιούτων τόκων ἐκπίπτεται, ὁ καταβληθεὶς ὅμως δὲν ἐπιστρέφεται.

5. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελεν ἐπέλθει μεταξὺ πιστωτῶν καὶ χρεωστῶν ἀπ' εὐθείας ρύθμισις τῶν χρεῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 4 καὶ 5 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 677)1937 ὁριζόμενα ὁ συντάσσων τὸ ἔγγραφον τῆς ρυθμίσεως συμβολαιογράφος ἢ ἐν περιπτώσει συντάξεως ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, οἱ συμβαλλόμενοι ὑποχρεοῦνται ν' ἀποστείλωσιν ἀντίγραφον τούτου εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον ὅστις δικαιοῦται νὰ ἐρευνήσῃ, ἐὰν διὰ τὴν ρυθμισθεῖσαν ἀπαίτησιν συντρέχωσι αἱ ἐν ἄρθροις 1 καὶ 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 677)1937 ὁριζόμεναι προϋποθέσεις, ὁπότε οἱ ἐπ' αὐτῆς ἀναλογοῦντες τόκοι ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας τῆς γ΄ κλάσεως κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα καὶ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει νὰ ἐκδώσῃ τὴν προσήκουσαν καταλογιστικὴν ἀπόφασιν του διὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν τόκων τούτων εἰς τὴν φορολογίαν.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 17 Μαΐου 1937.

Ἄρθρον 6.

1. Ἀπαιτήσεις κατ' ἀγροτῶν ρυθμιζόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 677)1937 «περὶ ρυθμίσεως χρεῶν» μεταβιβασθεῖσαι κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν ἢ δωρεὰν αἰτίᾳ θανάτου πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, ἐὰν δὲν ἐφορολογήθησαν βάσει δηλώσεως ἢ πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἀποφάσεως φορολογικοῦ δικαστηρίου, ὑποβάλλονται εἰς φόρον καὶ τέλη κληρονομίας ἢ δωρεᾶς μετὰ τὸ πέρας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκ. Νόμου διαγραφομένης διαδικασίας βάσει δηλώσεως ἐγχειριζομένης εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκ. Ἔφορον ἐντὸς ἑξαμήνου προθεσμίας, ἀρχομένης ἀφ' ἧς ἤθελε καταστῇ ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος ἡ περὶ αὐτῶν δικαστικὴ ἀπόφασις ἢ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις κατέστη ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος πρότερον.

2. Ἐν περιπτώσει ἀναγνωρίσεως τῆς ἀπαιτήσεως ὡς κατ' ἀγρότου ὁ φόρος καὶ τὰ τέλη ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου αὐτῆς εἰς ὃ ποσὸν ἀνήρχετο κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου ἢ αἰτίᾳ θανάτου δωρητοῦ, ἄνευ μειώσεως αὐτῆς κατὰ τὰ ποσὰ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 677/1937 λόγῳ τυχὸν ἐξοφλήσεώς της ἐν μέρει ἢ ἐξ ὁλοκλήρου, σὺν τῇ προσθήκῃ καὶ τῶν ἐκ τῶν, κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω χρόνον ὀφειλομένων τόκων, καταβληθέντων μεταγενεστέρως τοιούτων.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 677) 1937 ὁ φόρος καὶ τὰ τέλη ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀπαιτήσεως, εἰς ὃ ποσὸν ἤθελε καθορισθῇ κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκ. Νόμου διαγραφομένην διαδικασίαν, ἄνευ μειώσεως αὐτῆς κατὰ τὰ ποσὰ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκ. Νόμου, σὺν τῇ προσθήκῃ καὶ τῶν, ἐκ τῶν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου, ἢ αἰτίᾳ θανάτου δωρητοῦ ὀφειλομένων τόκων, καταβληθέντων μεταγενεστέρως τοιούτων.

Τὰ καταβληθέντα μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1937 ποσὰ ἐκ τῶν κατὰ τὸν ὡς ἄνω χρόνον ὀφειλομένων τόκων δὲν προστίθενται εἰς τὴν ἀπαίτησιν, ἀλλ' ἀφαιροῦνται ἐξ αὐτῆς, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 677) 1937 θεωροῦνται ὡς καταβληθέντα εἰς ἐξόφλησιν τοῦ κεφαλαίου.

Ἐπὶ ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ ὀφειλέτου ρυθμίσεως τῶν περὶ ὧν ἡ παράγρ. 1 ἀπαιτήσεων ὁ φόρος καὶ τὰ τέλη ὑπολογίζονται, ὡς ἀνωτέρω, βάσει δηλώσεως ἐγχειριζομένης εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον ἐντὸς ἑξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ σχετικοῦ ἐγγράφου ἢ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἂν τοῦτο κατηρτίσθη πρότερον.

3. Ἐν τῇ δηλώσει δέον νὰ ἐπισυνάπτηται ἀντίγραφον τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ ρυθμιστικοῦ ἐγγράφου μεθ' ὑπευθύνου βεβαιώσεως τοῦ ὀφειλέτου, ἐμφαινούσης τὸ ποσὸν τῶν ὀφειλομένων τόκων κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου ἢ αἰτίᾳ θανάτου δωρητοῦ, τὰ μετὰ τὸν χρόνον τοῦτον καταβληθέντα ἐκ τῶν τόκων τούτων ποσά, καὶ τὰς χρονολογίας καταβολῆς ἢ ὅτι οὐδὲν ποσὸν κατεβλήθη.

4. Ἐν περιπτώσει παραλείψεως ἐγχειρίσεως δηλώσεως ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω παραγράφων ὁριζομένων προθεσμιῶν ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 1641, αἱ ἰσχύουσαι διὰ τοὺς παραλείποντας τὴν ἐγχείρισιν δηλώσεως, ὁ δὲ φόρος καὶ τὰ τέλη ἀρχικὰ ἢ πρόσθετα ὑπολογίζονται ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ὡς ἐὰν ἡ ἀπαίτησις δὲν ἦτο κατ' ἀγρότου, δικαιουμένων τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, ἐπὶ τῇ ἀσκήσει τῶν ἐνδίκων μέσων, νὰ προσδιορίσωσι τὰς ἀπαιτήσεις κατὰ τὰ ἐν ταῖς ὡς ἄνω παραγράφοις ὁριζόμενα ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν ὑπὸ τῶν αὐτῶν παραγράφων ὁριζομένων δικαιολογητικῶν.

Ἐπὶ ὁριστικοποιήσεως τῆς πράξεως λόγῳ μὴ ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου δύναται αὕτη νὰ μεταρρυθμισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ὁριστικοποιήσεως τῆς πράξεως, προσδιοριζομένων τῶν ἀπαιτήσεων κατὰ τὰ ἐν τοῖς ὡς ἄνω παραγράφοις ὁριζόμενα.

5. Ἐὰν ἡ κατὰ τὴν παράγρ. 3 βεβαίωσις τοῦ ὀφειλέτου ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἀνειλικρινὴς ὑπόκειται οὗτος εἰς φυλάκισιν μέχρι τριῶν μηνῶν ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ Οἰκον. Ἐφορία.

6. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ φόρος καὶ τὰ τέλη διὰ τὰς ὡς ἄνω ἀπαιτήσεις ὑπελογίσθησαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος βάσει δηλώσεως ἢ πράξεως ἢ ἀποφάσεως φορολογικοῦ δικαστηρίου ἐπὶ ποσοῦ ἀνωτέρου τοῦ ἐν παραγράφῳ 2 ὁριζομένου, ἐνεργεῖται νέα ἐκκαθάρισις τοῦ φόρου καὶ τελῶν ὑπολογιζομένων κατὰ τὰ ἐν παραγρ. 2 ὁριζόμενα. τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς συντάξεως τοῦ ρυθμιστικοῦ ἐγγράφου ἢ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. ἐὰν ταῦτα ἐγένοντο πρότερον. καὶ συνοδευομένῃ μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 3 ὁριζομένων, τῶν ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντων ποσῶν φόρου καὶ τελῶν ἐκπιπτομένων, τῶν καταβληθέντων ὅμως μὴ ἐπιστρεφομένων.

Τὰ ὡς ἄνω ποσὰ ἐκπίπτονται ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ βεβαιωτέου ἢ βεβαιωθέντος καὶ μὴ καταβληθέντος φόρου ἢ τέλους ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ κληρονόμου ἢ δωρεοδόχου διὰ τὴν αὐτὴν κληρονομίαν, ἢ αἰτίᾳ θανάτου δωρεάν, ἀδιαφόρως ἐὰν ὁ ὀφειλόμενος εἰσέτι φόρος ἀφορᾷ τὰς δι' ἃς ἡ ἔκπτωσις ἀπαιτήσεις ἢ ἕτερα περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς αὐτῆς κληρονομίας δωρεᾶς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ Πιστωτικὸς Συνεταιρισμὸς Τεχνοεργατῶν Λαμίας ὑπάκειται εἰς τὸ ἥμισυ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5117 «περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος» καὶ τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς οὗτοι ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, ἐπιβαλλομένων φόρων ἐπιτηδεύματος καὶ Δ΄ Κατηγορίας. Ὁ αὐτὸς συνεταιρισμὸς ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν Γ΄ Κατηγορίαν τῶν καθαρῶν προσόδων φορολογίας ὡς καὶ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

Ὡσαύτως οἱ τόκοι τῶν παρὰ τῷ Συνεταιρισμῷ τούτῳ καταθέσεων ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τῆς φορολογίας τῆς γ΄ κλάσεως τῆς Γ΄ Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ εἰ-

κονομικοῦ ἔτους 1932—33, ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 8.

1. Καταργεῖται, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν, ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 874, δι' ἧς ἡρμηνεύθησαν αὐθεντικῶς αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Νόμου 5945 ὅσον ἀφορᾷ τὰς φορολογικὰς ἀπαλλαγὰς τῶν Ταμείων Συντάξεων καὶ Ἀὐτασφαλίσεως Ἰατρῶν κλπ.

2. Ἐπὶ πάσης φορολογικῆς ὑποθέσεως τῶν Ταμείων τούτων κριθείσης τυχὸν συμφώνως πρὸς τὴν καταργουμένην παράγραφον ἡ διαδικασία βεβαιώσεως τοῦ φόρου ἐπαναλαμβάνεται τῇ αἰτήσει τοῦ Ταμείου ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 263)1936 «περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς εἰς διάφορα νομικὰ πρόσωπα καὶ ἰδιώτας ἐπαχθείσης κληρονομίας τοῦ Γαβριὴλ Ν. Ἀθανασούλη» ὁριζομένη προθεσμία πρὸς ἐγχείρισιν δηλώσεων φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας διὰ τὰς περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου κληρονομίας, παρατείνεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1938.

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 464)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ἐπενδύσεως τῶν διαθεσίμων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου» δανειακαὶ συμβάσεις ὡς καὶ αἱ ἐξοφλούμεναι τοκοχρεωλυτικαὶ δόσεις τῶν δανείων τούτων ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους χαρτοσήμου. Ἐπίσης οἱ ἐκ τῶν συμβάσεων τούτων προκύπτοντες τόκοι ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας τῆς γ' κλάσεως, Γ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1937.

3. Ὡσαύτως ἀπαλλάσσονται τοῦ τέλους χαρτοσήμου αἱ δανειακαὶ συμβάσεις τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ αἱ ἐξοφλούμεναι χρεωλυτικαὶ δόσεις αὐτῶν καὶ τῆς φορολογίας τῆς γ' κλάσεως Γ' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω συμβάσεων προκύπτοντες τόκοι.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1938—39, πλὴν τῶν διατάξεων ἐκείνων δι' ἃς ἄλλως ὥρισται ἐν αὐτῷ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἀπριλίου 1938.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, ΔΕΥΚ. ΡΕΔΙΑΔΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἀπριλίου 1938.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ διαλύσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Μικροῦ Μπεντιᾶ τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας καὶ διορισμοῦ διοικούσης ἐπιτροπῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει : 1) τὸ ἄρθρον 122 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1027)1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεών τινων τῆς Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» καὶ 2) σύμφωνον ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Μικροῦ Μπεντιᾶ τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας διαλύεται διὰ λόγους δημοσίας τάξεως καὶ διότι ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐπιδεικνύεται μεγάλη ραθυμία, ὑφίστανται δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἀντιθέσεις παρακωλύουσαι τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Κοινότητος ταύτης.

Διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου διορίζεται τριμελὴς διοικοῦσα ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν δημοτῶν : 1) Σπυρ. Κουτρουμάνη, ὡς Προέδρου, 2) Ὀδ. Πλώτα καὶ 3) Γεωργίου Γεωργακοπούλου ὡς μελῶν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1938.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ

(3)

Περὶ διαλύσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Κορώνης τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας καὶ διορισμοῦ διοικούσης ἐπιτροπῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει : 1) τὸ ἄρθρον 122 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1027)1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεών τινων τῆς Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» καὶ 2) σύμφωνον ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Κορώνης τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας διαλύεται λόγῳ τῆς ἐπιδεικνυομένης ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ μεγάλης ραθυμίας.

Διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ κοινοτικοῦ Συμβουλίου διορίζεται πενταμελὴς διοικοῦσα ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν δημοτῶν : 1) Δημ. Γ. Βεργοπούλου ὡς Προέδρου, 2) Σπ. Λ. Παντελοπούλου, 3) Γ. Ν. Ταρσούλη, 4) Ἠλία Δ. Πολίτου καὶ 5) Κωνστ. Δ. Ταρσούλη ὡς μελῶν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1938.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ

(4)

Περὶ διαλύσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Ζευγολατιοῦ τοῦ Νομοῦ Σερρῶν καὶ διορισμοῦ διοικούσης ἐπιτροπῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει : 1) τὸ ἄρθρον 122 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας ὡς τοῦτο ἐτροπο-

ποιήθη ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1027)1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεών τινων τῆς Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» καὶ 2) σύμφωνον ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Ζευγολατιοῦ τοῦ Νομοῦ Σερρῶν διαλύεται, ἕνεκα ἀποδεδειγμένου δόλου καὶ διὰ λόγους σοβαροὺς δημοσίου συμφέροντος.

Διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου διορίζεται τριμελὴς διοικοῦσα ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν δημοτῶν : 1) Ἰωάννου Τσαγκαρίδου, ὡς Προέδρου, 2) Δημητρίου Χατζηφωτίου καὶ 3) Δημητρίου Μαυρίδη ὡς μελῶν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1938.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ

(5)

Περὶ διαλύσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Βερβεράτου τοῦ Νομοῦ Χίου καὶ διορισμοῦ διοικούσης ἐπιτροπῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τὸ ἄρθρον 122 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1027)1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεών τινων τῆς Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» καὶ 2) σύμφωνον ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Βερβεράτου τοῦ Νομοῦ Χίου διαλύεται διὰ λόγους δημοσίας τάξεως καὶ διότι μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ ὑφίστανται ἀντιθέσεις παρακωλύουσαι τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Κοινότητος ταύτης.

Διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου διορίζεται τριμελὴς διοικοῦσα ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν δημοτῶν 1) Μαρίου Σκόρδια ὡς Προέδρου, 2) Δημητρίου Κάμπουρα καὶ 3) Νικολάου Σταματίου Πρωΐου ὡς μελῶν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1938.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ

(6)

Περὶ κανονισμοῦ ὡρῶν ἐργασίας ἐν τοῖς ἀρτοποιείοις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νόμου 5245 τῆς 2 Αὐγούστου 1931 (263) καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 139 τῆς 3 Μαρτίου 1938 σύμφωνον γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Ἀγορανομίας καὶ Ἐργασίας Ὑφυπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς ἃς πόλεις (πρωτευούσας Νομῶν ἢ ἐπαρχιῶν) ἐπεξετάθη ἢ μέλλει νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 5245, αἱ ὧραι ἐργασίας τῶν ἐν τοῖς ἀρτοποιείοις ἐν γένει ἐργαζομένων ἀρτεργατῶν, διέπονται κατὰ τὰς ὡς ἑπεται διατάξεις.

Ἄρθρον 2.

1) Ἡ ἐργασία εἰς παντὸς εἴδους ἀρτοποιεῖα θὰ ἀρχίζῃ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος τὴν 5ην πρωϊνήν, πλὴν τῆς Παρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον, ὁπότε αὕτη δύναται νὰ ἄρχηται τὴν 24ην (μεσονύκτιον).

2) Ἡ ἐργασία τῶν ἀρτεργατῶν τῶν ἐργαζομένων ἐν ἀρτοποιείοις πλὴν τῶν τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος, ὁρίζεται εἰς δεκάωρον συνεχὲς ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ὡρῶν ἀπὸ 5 πρωϊνῆς μέχρι τῆς 5 ἑσπερινῆς κατὰ κλιμακωτὴν σειράν. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν ἐργασίαν τῆς Παρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον, δύνανται οἱ ἀρτεργάται νὰ διακόπτωσιν ἐπὶ δίωρον συνεχὲς τὴν ἐργασίαν των μετὰ δεκάωρον συνεχῆ τοιαύτην, ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ ἐπαναλάβωσιν ταύτην ἐκ νέου, πάντως ὅμως ἡ ἐργασία δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῆς 6ης ἀπογευματινῆς τοῦ Σαββάτου.

Ἄρθρον 3.

1) Ἡ ρύθμισις τῆς ἐργασίας τῶν ἀρτεργατῶν θὰ ἀποδεικνύεται διὰ καταστάσεων ἀνηρτημένων εἰς καταφανὲς σημεῖον ἑκάστου ἀρτεργοστασίου ἢ ἀρτοποιείου καὶ τεθεωρημένων παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ἀστυνομικοῦ Τμήματος τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

2) Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μηνὸς ἐπέλθῃ μεταβολὴ εἴτε ὡς πρὸς τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας, εἴτε ὡς πρὸς τὰ ὀνόματα τῶν ἀρτεργατῶν, ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται αὐθημερὸν ὅπως ὑποβάλῃ εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα νέαν κατάστασιν πρὸς θεώρησιν.

Ἄρθρον 4.

Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον διανυκτέρευσις τῶν ἀρτεργατῶν εἰς παντὸς εἴδους ἀρτοποιεῖα, ὡς καὶ ἡ παραμονὴ τούτων ἐν αὐτοῖς πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας. Ἀρτεργάτης τις ἐργασθεὶς τὰς κεκανονισμένας ὥρας ἐργασίας, ἀποχωρεῖ ὑποχρεωτικῶς τοῦ ἀρτοποιείου.

Ἄρθρον 5.

1) Εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα τὰ λειτουργοῦντα διὰ μηχανικῆς κινητηρίου δυνάμεως καὶ διατηροῦντα ἐναλλασσόμενον προσωπικὸν καὶ ὀκτάωρον συνεχῆ ἀπασχόλησιν κατ' ἀνώτατον ὅριον ἑκάστου ἀρτεργάτου, δύνανται οἱ ἐν αὐτοῖς ἐργαζόμενοι ἀρτεργάται νὰ παραμένωσιν οἱ μὲν μαζοποιοὶ μέχρι τῆς 21ης ὥρας (9ης ἑσπερινῆς) οἱ δὲ κλιβανεῖς καὶ βοηθοὶ αὐτῶν μέχρι τῆς 22ας ὥρας (10 νυκτερινῆς).

2) Προκειμένου δι' ἐπισκευὴν κλιβάνου δύναται ἀδεια τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐργοδότου, ὅπως ἡ ἐργασία ἄρχηται τὴν 3ην πρωϊνήν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ διδομένη ἄδεια δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 10 ἡμέρας κατὰ ἡμερολογιακὸν ἔτος, εἴτε τμηματικῶς εἴτε συνολικῶς.

Ἄρθρον 6.

1) Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Δ)τος παρέχεται ἐλευθερία ἐργασίας εἰς παντὸς εἴδους ἀρτοποιεῖα ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου μέχρι τῆς 7 Ἰανουαρίου συμπεριλαμβανομένης ὡς καὶ ἀπὸ τῆς Μ. Τρίτης μέχρι τοῦ Μ. Σαββάτου συμπεριλαμβανομένου.

2) Διὰ τὴν παρασκευὴν τῆς ἀπαιτουμένης μαγιᾶς δύνανται εἰς παντὸς εἴδους ἀρτοποιεῖα νὰ ἀπασχολῶνται εἷς ἢ δύο ἀρτεργάται ἀναλόγως τῆς ἡμερησίας αὐτῶν παραγωγῆς καὶ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ὡρῶν 19ῆ ὥρας (7 ἑσπερινῆς) μέχρι τῆς 23 (11 ἑσπερινῆς). Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ διὰ τὴν παρασκευὴν τῆς μαγιᾶς ἀσχολούμενοι ἀρτεργάται δέον νὰ παραμείνωσιν ἐν τῷ ἀρτοποιείῳ ἐπὶ τοσοῦτον μόνον χρόνον, ὅσος ἀπαιτεῖται διὰ τὴν παρασκευὴν τῆς μαγιᾶς. Τόσον οἱ ἀσχοληθέντες διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀρτεργάται, ὅσον καὶ ὁ χρόνος ἐργασίας διὰ τὴν παρασκευὴν τῆς μαγιᾶς δέον ρητῶς νὰ ἀναφέρωνται ἐν τῇ καταστάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, τὸ δὲ διὰ τὴν παρασκευὴν τῆς μαγιᾶς ἀπαιτούμενον χρονικὸν διάστημα συνυπολογίζεται εἰς τὸ ὅριον τῆς ἐργασίας τὸ καθοριζόμενον διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 7.

1) Εἰς ἃς πόλεις ὑφίστανται ἠλεκτροκίνητα ἀρτοποιεῖα, τὸ δὲ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα διὰ τὴν κίνησιν τούτων παρέχεται μόνον ἀπὸ τῆς δύσεως μέχρι τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου (κατὰ τὴν νύκτα), δύναται ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Ἀγορανομίας διὰ διαταγῆς του καὶ ἐπὶ τῇ σχετικῇ ἀναφορᾷ τῆς ἁρμοδίας Ἀ-

στυνομικῆς Ἀρχῆς λαμβάνων ἐν τ' αὐτῇ ὑπ' ὄψει καὶ τὰς τοπικὰς ἐν γένει συνθήκας, νὰ καθορίζῃ τὰς ὥρας ἐργασίας εἰς τὰ ἠλεκτροκίνητα ἀρτοποιεῖα κατὰ παρέκκλησιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος ὁριζομένων ὡρῶν ἐργασίας.

Ἄρθρον 8.

1) Τὰ ἀρτοποιεῖα τὰ παράγοντα ἐκτὸς τοῦ κοινοῦ ἄρτου καὶ διάφορα ἀρτοσκευάσματα, ἀρτίσκους, τάπφελ, κουλούρια, βιενέζικα κλπ. εἴδη ἀρτοποιΐας κάτω τῶν 100 δραμίων καὶ διαθέτοντα κλιβάνους ἐμμέσου θερμάνσεως μετὰ σωλήνων, δύνανται νὰ ἐργάζωνται κατὰ τὴν νύκτα ἀπὸ τῆς 10ης νυκτερινῆς μέχρι τῆς 5ης πρωϊνῆς μὲ εἰδικὴν βάρδιαν ἀρτεργατῶν ἢ σιμιτεργατῶν ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητον ὅρον, ὅπως οἱ ἐργάται οὗτοι θὰ ἐναλλάσσωνται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἡ νυκτερινὴ ἀπασχόλησις τούτων νὰ συμπίπτῃ κατὰ τρίτην ἑβδομάδα. Οἱ ἀρτοποιοὶ οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ χρησιμοποιοῦσι τρεῖς βάρδιες ἀρτεργατῶν.

2) Κατὰ τὰς ἀνωτέρω νυκτερινὰς ὥρας ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ παραγωγὴ ἄρτου κοινοῦ λευκοῦ καὶ πιτυρούχου, ὧν ἡ ἐκλιβάνευσις ἀπαγορεύεται πρὸ τῆς 7ης πρωϊνῆς.

Ἄρθρον 9.

Εἰς ἃς πόλεις δὲν ἔχει ἐπεκταθεῖ ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 5245 «περὶ τροποποιήσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 3756 καὶ 4313 Νόμων περὶ σχέσεων ἀρτοποιῶν καὶ ἀρτεργατῶν», οὐδὲ τοῦ ἀπὸ 14-9-1912 Β. Διατάγματος «περὶ κανονισμοῦ ὡρῶν ἐργασίας ἐν τοῖς ἀρτοποιείοις θὰ ἄρχηται τὴν 5ην πρωϊνὴν καὶ θὰ λήγῃ τὴν 8ην ἑσπερινήν, ἀλλὰ μὲ δεκάωρον κατ' ἀνώτατον ὅριον ἀπασχόλησιν ἑνὸς ἀρτεργάτου, εἴτε τμηματικῶς εἴτε συνεχῶς, ἀπαγορευομένης τῆς ἐν τοῖς ἀρτοποιείοις τῶν πόλεων ταύτων νυκτερινῆς ἐργασίας.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1937 Βασιλ. Διάταγμα «περὶ κανονισμοῦ ὡρῶν ἐργασίας ἐν τοῖς ἀρτοποιείοις» ὡς καὶ πᾶν ἕτερον Διάταγμα ἀντιβαῖνον πρὸς τὸ παρόν, καταργεῖται.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἀγορανομίας Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἀπριλίου 1938.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Οἱ Ὑφυπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Ἀγορανομίας
Π. ΚΡΗΤΙΚΟΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐργασίας
ΑΡ. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ

(7)

Περὶ ἀποσπάσεως ἐκ τῆς περιφερείας τῆς Οἰκον. Ἐφορ. καὶ Ταμείου Πυλίας τῶν Κοινοτήτων Ἀχλαδοχωρίου, Μαθίας, Κακορεύματος, Ἀνδριανῆς, Κοκκίνου καὶ Λυκίσσης καὶ προσθήκης αὐτῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Οἰκ. Ἐφορίας καὶ Ταμείου Μεσσήνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 1574 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου ΓΩΟ' «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν τοῦ Κράτους» καὶ τὸ ἄρθρον 6 παράγρ. 8 τοῦ Νόμου 1573 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους» προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀποσπῶμεν ἐκ τῆς περιφερείας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Ταμείου Πυλίας τὰς Κοινότητας Ἀχλαδοχωρίου, Μαθίας, Κακορεύματος, Ἀνδριανῆς, Κοκκίνου καὶ Λυκίσσης καὶ προστιθεμεν αὐτὰς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας καὶ Ταμείου Μεσσήνης.

Ἡ ἁρμοδιότης τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Μεσσήνης, ἐπεκτείνεται ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης ἐκκρεμῶν παρὰ τῇ Οἰκονομικῇ Ἐφορίᾳ Πυθίας ὑποθέσεων τῶν ἀποσπωμένων ὡς ἄνω Κοινοτήτων. Ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων ἡ Οἰκονομικὴ Ἐφορία Μεσσήνης συνεχίζει τὰς ὑπὸ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Πυλίας ἀρξαμένας φορολογικὰς ἐργασίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1938.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου